

הכנסת העשרים ושלוש

יוזמת: חברת הכנסת קרן ברק

פ/23/1691

הצעת חוק העונשין (תיקון – עבירת פיתוי קטין), התש"ף-2020

הוספת סעיף 351 א.1. בחוק העונשין, התשל"ז-1977¹, אחרי סעיף 351 יבוא:

"פיתוי קטין או 351א. (א) המפתה קטין או חסר ישע, לרבות באמצעים טכנולוגיים, לבצע מעשה במטרה חסר ישע להוביל לביצוע עבירת מין לפי סעיפים 345 עד 349 ו-351, עמו או עם אדם אחר, או עבירת התעללות מינית לפי סעיף 368ג, או לשם הפקת פרסום או הצגת תועבה לפי סעיף 214(ב), דינו – מאסר שלוש שנים;

(ב) בסעיף זה –

"מפתה" – בגיר המניע או המנסה להניע קטין או חסר ישע בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה, בהבטחה או מתן טובת הנאה, או כל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ, וכן על ידי מרמה או הטעיה, או כל אמצעי פסול אחר, במטרה להוביל לביצוע עבירת מין או התעללות מינית."

דברי הסבר

הצעת חוק זו נועדה להסדיר בחקיקה עבירה של פיתוי קטין על ידי בגיר במטרה לבצע בו עבירת מין או לנצלו לצרכי הפקה של פורנוגרפיה ופרסומי תועבה. אחת הדרכים השכיחות של עברייני מין לשם ביצוע זממם כלפי קטינים, היא ניסיון ליצור תהליך של היכרות והתקרבות עם הקורבן, לרבות באמצעים טכנולוגיים (אינטרנט, רשתות חברתיות, אפליקציות

¹ ס"ח תשל"ז, בעמ' 226.

סלולר), וזאת בדרכים שונות של פעולות חיזור ופיתוי. באופן זה, עברייני המין מגביר את מערכת האמון בינו לבין הנפגע, מקטין את הסיכויים לפיהם הקטין יספר על הפגיעה, ומקשה על תפיסתו על ידי רשויות אכיפת החוק.

מדינות רבות בעולם הסדירו בחקיקה עבירה של פיתוי קטין על ידי בגיר במטרה לבצע בו עבירת מין או לנצלו לצרכי הפקה של פורנוגרפיה ופרסומי תועבה. אולם, בישראל סוגיה זו טרם הוסדרה בחקיקה, ועל כן שלב הפיתוי אינו מוגדר כעבירה.

לפיכך, כחלק מהניסיון להיאבק בתופעה ולהרתיע את המבקשים לפגוע בקטינים, מוצע להוסיף לחוק העונשין את עבירת הפיתוי לשם ביצוען של עבירות מין, הפקת פרסום או הצגת תועבה, ועבירת ההתעללות המינית בקטינים ובחסרי ישע ולקבוע שאדם העובר עבירת פיתוי כאמור, דינו יהיה מאסר שלוש שנים.

הצעת חוק זו נוסחה בסיוע המועצה לשלום הילד.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
י"ג באב התש"ף – 3.8.20